

Schriftlezing:

LUCAS 1 : 5 - 15, 57 - 69

"EEN NAAM ZEGT ALLES"

DOOR KLAAS DE BOER

Ja, een naam zegt alles. Wat kun je blij zijn met een goede naam. Als je die tenminste hebt opgebouwd. Vaak is het in het leven zo dat je naam hebt gemaakt. En soms doe je dingen die geen naam mogen hebben; die tellen niet. Maar wat is het als je geen naam hebt? Die ken ik ook: graven met de onbekende soldaat. In menig Europese hoofdstad kun je een monument voor hen vinden. Naamloos... En naamloos betekent meestal ook nog roemloos. Of op je naam ben je juist trots. Henk Westbroek bezong die van zijn Julia zo: "Jouw naam is mooier dan alle die hetzelfde zijn, jouw naam is iets bijzonders."

Deze week bij ons op school luisterde ik zo een gesprek tussen een aantal meisjes af. Een meisje van 16 jaar zei tegen een vriendin: "Ik ga echt niet met iedereen zoenen, want dan raak ik mijn naam kwijt." Ik denk natuurlijk dat ze gelijk had. Want je naam wordt vaak verbonden met situaties waaraan je soms niet terug wilt denken. Dat verkeersongeluk waar je niet vrijuit ging. Of die ruzie die nooit is bijgelegd en waar altijd je naam bij wordt genoemd. Of het verklappen van een geheim waardoor de ander zijn baan kwijt raakte. Je naam roept niet alleen positieve, maar ook negatieve gevoelens op bij anderen en bij jezelf.

Nu hebben we hier de Bijbel en daar staan heel veel namen in. De meeste namen in de Bijbel hebben een betekenis. Daar zit wat achter. Daarom willen wij vanmorgen drie namen de revue laten passeren. Elizabeth, Zacharias en Johannes. Wij ontmoeten vandaag twee oude mensen. Zacharias, een oude priester, en Elizabeth zijn vrouw. Het zijn schatten van mensen, maar ze hebben een heel diep verdriet in hun leven: ze hebben geen kinderen. Wat hebben ze er veel om gebeden. Maar de wieg is leeg gebleven. Nu zijn ze oud geworden maar die pijn en dat gemis knagen nog altijd. Elizabeth: een toegesloten baarmoeder. Kinderloos...

En dat was, lieve mensen, in Israël een schande. Dat was voor een vrouw een groot verdriet. Dan voelde een vrouw zich waardeloos als ze haar man geen zoon kon schenken. En het hele leven bleef maar voortrollen met diezelfde gedachte. Elke dag werd je ermee geconfronteerd en soms werd je nagewezen.

Het zijn vaak goede mensen die ongeluk treft. Zo lijkt het. Ook hier. Ik ken ze... Dan gun je ze het goede in hun leven, maar het lijkt wel alsof elke tegenslag ze treft, of ze net als Job iedere keer klap op klap krijgen. Dan vraag je je soms af: wat blijft er dan van je leven over.

Dan zijn wij mensen zo gemakkelijk en wij zeggen: "Ieder huis heeft toch zijn kruis?" Maar zo'n kruis valt bij goede mensen nog veel meer op. Bijvoorbeeld hier. Twee hele goede mensen.

En dan toch... Het zal toch niet waar zijn? Ze krijgen toch nog een kind. Iets wat onmogelijk lijkt, is niet onmogelijk bij God. God heeft naar hen omgezien. "God heeft gedacht aan Zijn genade," zingt Psalm 98. En dan gebeurt het toch. Een kind, een zoon, een gebedskind. "Je gebed is verhoord, Zacharias." Ja, dat heeft die engel gezegd daar in de tempel. Welk gebed? Een gebed om een kind misschien. Het zou kunnen. Het staat er niet bij. Maar we gaan wel het wonder beleven dat God deze twee mensen een kind geeft.

En dat gebeurt in de dagen van Herodes. Nu, die kent u ook. Herodes, die later al die kinderen van Bethlehem laat ombrengen. Maar hier wordt in de dagen van Herodes een kind geboren.

Aan welke kant staat nu de Here God? God kijkt naar mensen om, ook in onze dagen. Dagen van Herodes, dagen van crisis. God kijkt naar mensen om. God houdt van mensen. Hij heeft mensen lief. Hij had Elizabeth ook lief. Ja, ze leefde samen met Zacharias haar man. Maar de grote wens ontbrak: die kinderzegen. Toch zijn ze in al dat verdriet de Heer trouw gebleven. Hij als een getrouw priester en Elizabeth als vrouw.

En dat krijgt nu gestalte in hun namen. Die twee namen: Zacharias en Elizabeth, dat is als het ware een profetie. Dat is een bemoediging. Dat is een belofte. Weet u wat Zacharias betekent? Weet u het? Nee? Zacharias betekent: *De Here denkt*. De Here denkt aan je. Elizabeth, Betsy, wat betekent dat? Weet u het? *Verbond*. Maak daar nu eens één zin van? Zacharias: *De Here denkt*, Elizabeth: *Verbond*. Eén zin: *De Here denkt aan Zijn verbond*. Oei...

Zacharias en Elizabeth, God heeft jullie niet vergeten. Al blijft die wieg leeg, de Here denkt aan Zijn verbond. Het was me nog nooit opgevallen, maar deze week zat ik daar eens over na te denken: dat is een belofte. Dat gebed van die twee mensen was een opstijgend reukwerk voor het aangezicht van de Here God. Alleen de verhoring ontbrak. En dan staat er: "God heeft naar je omgezien." Hij heeft aan je gedacht. Zacharias en Elizabeth, de Here denkt aan Zijn verbond. Elizabeth, de Here kent je. Elizabeth, de Here kent je verborgen verdriet. Elizabeth, de Here kent je teleurstelling. Je naam is al een belofte. In de stilte wordt dat verhoorde gebed door Elizabeth gebeden. Open nu je hart voor Hem.

Dan hoort die oude Zacharias dat zijn vrouw een kind zal krijgen. Maar hij gelooft het niet. Als straf wordt hij stom en kan hij niet praten. Dan is zijn mond dood. Elizabeth wordt zwanger. "Not believable," zegt een Engelsman. "Ongelooflijk!" God heeft aan haar gedacht. Elizabeth, God denkt aan Zijn verbond. God vergeet Zijn beloften niet. Hij doet wat Hij zegt. En er wordt een jongen geboren. Dan zie je daar die vermoeide, stralende moeder met het warme geluk van een klein mensje in haar armen. Dat wil ze beschermen, dat wil ze liefhebben. Dat hele huis in dat bergland van Judéa, dat bruist van blijdschap. Die geboorte moet toch als een wonder gevierd worden? God heeft aan ons gedacht. Dat kindje wordt besneden op de achtste dag. "Die besnijdenis, Zacharias, wat betekent dat?" "Elizabeth, de Here denkt aan Zijn verbond. De besnijdenis is toch het teken van het verbond met God?" Die kleine Johannes wordt ingelijfd en die mag zich toewijden aan de Here God. Hij mag Hem geestelijk toebehooren. Nu is de besnijdenis dat uiterlijke teken. Maar God hecht er veel meer waarde aan hoe je er van binnen uitziet, dat je Hem echt van harte liefhebt en dat je doet wat Hij zegt.

"En, Elizabeth, die jongen, die wonderlijke geboorte, dat gebedskind - een prachtige naam - hoe gaat hij heten? Wat wordt zijn naam? Zacharias?" Dat was toch de gewoonte? Zo doen de mensen dat toch: een echte familienaam? "Nee," zegt ze, "hij moet Johannes heten."

Johannes, weer zo'n naam. Zacharias - Elizabeth: God denkt aan Zijn verbond. Er komt een jongen: Johannes en dat betekent: *God is genadig*. Daar had je nooit aan gedacht. Dat is een naam die dat kind nooit had mogen krijgen. Maar Zacharias... Hij wijst met zijn vingers en hij krijgt iets om te schrijven. En dan staat er: "Johannes is zijn naam." Hij luistert niet naar mensen, naar wat mensen willen. Nee, hij luistert naar wat de Here God wil. En de Here God wil je genadig zijn. Dat ligt niet aan ons. Welnee, dat hoef je niet te verdienen, nee, daar mag je over praten. Daar is de mond van Zacharias dan ook vol van: "God heeft naar ons omgezien." Een wonderlijke geboorte, een koningskind, Johannes, God is genadig. Ja, je hoort het goed.

En wat Hij nu voor Zacharias en Elizabeth deed, dat doet Hij ook voor ons. Wij mogen net zoals die twee oude mensen uitzien naar een wonderlijke geboorte van een Kind. Wij mensen, die helemaal verstrikt

zijn in de duisternis. Het lijkt wel alsof alles je treft. Maar God ziet naar ons om in de Persoon van Jezus, het wonderlijke Kerstkind Jezus: *God redt*. Wij hebben een machtige Helper.

De hoorn schalt ook in Lucas 1. Het is weer Advent: God heeft aan ons gedacht. Dan zie je daar de komst van Jezus in een donkere wereld. Dat is als de opkomende zon in de nacht in het leven van Zacharias en Elizabeth, in het donker van het leven. Het wordt weer licht. Er wordt een jongen geboren: de Here denkt aan Zijn Verbond. De Here geeft een jongen en er wordt een kind geboren.

Dat is nu het wonderlijke van Kerst: er wordt een Kind geboren, een Koningskind. En die Koning der Joden is onze Heiland. Daarom de eerste Advent: God heeft naar ons omgezien. Dan wordt het echt Kerstfeest: dat is het grote cadeau. Dat zie je in die drie namen: God heeft naar je omgezien, God denkt aan Zijn Verbond, God denkt aan ons. De Here denkt aan ons. Dan komt dat Kind en dan zie je vanmorgen die richtingaanwijzer en die verwijst naar een Ster, een Superstar, naar Jezus, het grootste Kerstcadeau.

Soms kan je leven zo overweldigd worden. Dan denk je: wat is me nu weer overkomen. Maar dan weet je één ding: wat kan mij nu scheiden van de liefde van Jezus Christus? God beantwoordt die vraag. Hij zegt: "Ik heb de wereld verlicht, zodat de Wijzen een ster konden zien en wij op weg kunnen gaan. Ik heb de wereld laten zingen, omdat het engelenkoor het heeft uitgezongen in Efrata's velden. In het donker van de nacht werd het licht. En Ik heb Mijn Zoon gestuurd, die - net als u, als jij en ik - mens werd."

God woonde in onze schuld. En in het evangelie ben je naamloos, blanco door Hem. Maar je krijgt een nieuwe naam, de Naam van Jezus en die naam wordt je nieuwe naam. Je wordt een nieuw iemand met Hem. Dan kun je het misschien niet uitspreken, dan heb je dingen meegemaakt en dingen gezien die geen oog gezien en geen oor gehoord heeft.

Maar weet je wat er dan gebeurt? Dan ga je naam maken. Je naam wordt bekend. Je ziet Gods beloften voor jou. Kent u die al? Is het in uw leven ook al Advent, dat je uitkijkt naar de toekomst? Dat je weet als Jezus komt, dan mag ik erbij horen? Als je daarover nadenkt, word je net zoals Zacharias sprakeloos. Maar als je het op je in laat werken, ga je ervan getuigen, ga je het zien. Dan ga je echt zeggen:

Jezus, Jezus, Uw Naam zij d'eer

want Gij zijt der mensen en engelen Heer.

Kent gij, kent gij die Naam nog niet.

Die Naam is mijn Heiland, mijn lust en mijn lied.

"Ik hoorde het vanuit de kerk: die Naam is mijn Heiland, mijn lust en mijn lied." Amen.